

14 januari

Z. Valentinus Paquay, kloosterling

Hasselt: gedachtenis

Valentinus Paquay, werd te Tongeren geboren op 17 november 1828. Hij trad op 3 oktober 1849 in bij de Minderbroeders en begon er zijn noviciaat in het klooster van Tielt. Hij werd priester gewijd te Luik op 10 juni 1854 en benoemd te Hasselt om er te blijven tot aan zijn dood. Hij beleefde de franciscaanse spiritualiteit en beklemtoonde de deugdbeoefening van elk moment. Onvermoeibaar gaf pater Valentinus zich aan het apostolaat. Hij verkondigde het Evangelie zonder ophouden. Vooral als biechtvader was hij altijd present. Hij stierf te Hasselt op 1 januari 1905 op de leeftijd van 76 jaar.

Collectagebed

God, hemelse Vader,
Gij hebt de zalige Valentinus
de rijkdom geschonken van uw genade
en hem tot een waardige bedienaar gemaakt
van het sacrament van verzoening.
Geef op zijn voorspraak:
dat wij ons oprecht bekeren
en U beminnen met een zuiver hart.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de heilige Geest,
God, door de eeuwen der eeuwen.

Waar deze gedachtenis als (hoog)feest gevierd wordt, neemt men de schriftlezingen:

Eerste lezing:	Rom. 8, 31-37 (lectionarium II, blz. 594)
Antwoordsalm:	Ps. 32 (31),1-2.5.6-7 (lectionarium II, blz. 103)
Alleluia:	Hebr. 4, 12 (lectionarium II, blz. 258)
Evangelie:	Mt. 9, 1-8 (lectionarium II, blz. 258)

Gebed over de gaven

Heer God,
aanvaard uit onze handen dit brood en deze wijn.
Maak ze tot spijs en drank van eeuwig leven.
Door Christus onze Heer.

Gebed na de communie

Hemelse Vader,
wij vragen U
dat ook wij bezielde worden door dezelfde liefde
die de zalige Valentinus bezielde
bij het vieren van de eucharistie.
Laat ons altijd verbonden blijven met Jezus
en vruchten dragen van bekering en gerechtigheid.
Door Christus onze Heer.

Tweede lezing in het getijdengebed: Het testament van Franciscus

Herinnering aan zijn bekering

De Heer gaf mij, broeder Franciscus, de genade een boetvaardig leven te gaan leiden, en wel op de volgende manier: toen ik nog een zondig leven leidde, kon ik mij niets erger voorstellen dan een melaatse tegen te komen.

De Heer zelf heeft mij toen echter midden onder de melaatsen gebracht, met het gevolg, dat ik mij hun lot begon aan te trekken. En toen ik van hen wegging, was het alsof dat wat mij vroeger afstootte, aantrekkelijk voor mij was geworden naar ziel en lichaam. Daarna duurde het niet lang meer voor ik de wereld verliet.

En als ik in een kerk kwam, gaf de Heer mij zo'n groot geloof, dat ik eenvoudigweg bad met de woorden: Heer Jezus Christus, wij aanbidden U hier en in alle kerken van de hele wereld, en wij zegenen U, omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Daarna gaf de Heer mij en geeft mij nog zoveel geloof in priesters, die leven naar de normen van de heilige Roomse Kerk, en wel om hun wijding, dat ik tot hen mijn toevlucht wil nemen, ook al zouden zij tegen mij gekant zijn. En als ik de meest gewone priesters ter wereld zou aantreffen, zou ik zonder hun toestemming niet in hun parochies preken, al bezat ik evenveel wijsheid als Salomo. En die priesters en alle anderen wil ik eerbiedigen en beminnen en hoogachten als mijn meerderen. En ik wil mij niet blindstaren op hun zonden en fouten, omdat ik in hen Gods Zoon ontwaar en zij mijn meerderen zijn. En dat doe ik, omdat ik in dit leven niets tastbaars van de verheven Zoon Gods zie dan zijn allerheiligste lichaam en bloed, dat zij ontvangen en dat zij alleen aan anderen uitreiken. En ik verlang, dat die hoogheilige geheimen boven alles worden geëerd en vereerd en op waardige plaatsen worden bewaard. En als ik ergens op onbetamelijke plaatsen iets vind, waarop zijn naam en zijn woorden geschreven staan, dan raap ik dat op, en ik verzoek ook anderen dat te doen en het op een passende plaats neer te leggen. En alle theologen en allen die het woord Gods verkondigen, moeten wij hoogachten en eren als degenen, die ons geest en leven schenken.

Zijn broederschap en haar leefwijze

En nadat de Heer mij broeders had gegeven, was er niemand om mij duidelijk te maken, wat ik doen moest. Maar toen openbaarde de Allerhoogste zelf mij, dat ik moest leven volgens de norm van het heilig Evangelie. En dat liet ik in enkele eenvoudige woorden op schrift stellen; en de paus heeft het toen bekrachtigd.

En degenen, die zich aanmeldden om die levenswijze te volgen, gaven alles wat ze maar hadden aan de armen. En zij waren tevreden met één habijt, van binnen en van buiten gelapt, met een koord en een broek. En meer wilden zij niet hebben.

Beurtzang

Mt. 5, 3.5.6

Zalig de armen van geest, want aan hen behoort het rijk der hemelen; zalig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.

Zalig die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.